

Arrest

nr. 133 299 van 17 november 2014
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Congolese nationaliteit te zijn, op 17 maart 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van *“het bevel om het grondgebied te verlaten, genomen op basis van artikel 74/5, §5, van de Wet van 15.12.1980, op 14.02.2014 en betekend op 14.02.2014”*.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 augustus 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op de vraag tot horen van 9 september 2014.

Gelet op de beschikking van 25 september 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. HARDY, die *loco* advocaat H. CROKART verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandeling betreft *“het bevel om het grondgebied te verlaten, genomen op basis van artikel 74/5, §5, van de Wet van 15.12.1980, op 14.02.2014 en betekend op 14.02.2014”*.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1 Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de partijen bij beschikking de grond werd meegegeed waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“Het beroep lijkt onontvankelijk.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 14 februari 2014 in uitvoering van artikel 74/5, §4 van de vreemdelingenwet werd toegelaten tot het Rijk en dat de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 4 december 2013 tot binnenkomstweigering met terugnrijving - asielzoeker (bijlage 11ter) overeenkomstig artikel 74/5, §5 van de vreemdelingenwet van rechtswege werd gelijkgesteld met een bevel om het grondgebied te verlaten.

Uit het dispositief van het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij een beroep tot nietigverklaring heeft ingesteld tegen “het bevel om het grondgebied te verlaten, genomen op basis van artikel 74/5, §5, van de Wet van 15.12.1980, op 14.02.2014 en betekend op 14.02.2014”, doch die de op de beslissing tot binnenkomstweigering met terugnrijving - asielzoeker gemaakte melding blijkt te zijn “dat deze maatregel van terugnrijving [in toepassing van artikel 74/5, §5 van de wet van 15 december 1980] van rechtswege gelijkgesteld wordt met een bevel om het grondgebied te verlaten in de zin van artikel 7, eerste lid.”.

De Raad merkt op dat bovenstaande mededeling op zich geen wijzigingen aanbrengt in de bestaande rechtstoestand van de verzoekende partij en aldus niet als een uitvoerbare rechtshandeling kan worden beschouwd. De op de beslissing tot binnenkomstweigering met terugnrijving - asielzoeker gemaakte melding strekt er immers slechts toe de verzoekende partij in kennis te stellen van de gevolgen die de vreemdelingenwet van rechtswege verbindt aan de toelating tot het Rijk van een vreemdeling die daarvoor was onderworpen aan een maatregel van terugnrijving.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 9 september 2014 dient de verzoekende partij een vraag tot horen in. Ter terechtzitting van 21 oktober 2014, alwaar de verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 25 augustus 2014 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld: *“VzP verwijst naar haar verzoekschrift. VwP verwijst naar haar nota en stelt dat de bestreden beslissing geen aanvechtbare rechtshandeling is.”*

2.2 In de mate waarin de verzoekende partij verwijst naar het verzoekschrift en voorts geen opmerkingen plaatst omtrent de beschikking van 25 augustus 2014, laat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gelden dat de verzoekende partij op die manier niet aannemelijk maakt dat de beschikking onterecht werd genomen. Door het louter refereren aan het inleidend verzoekschrift kan bezwaarlijk afbreuk worden gedaan aan de in de beschikking d.d. 25 augustus 2014 opgenomen grond.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien november tweeduizend veertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET